

ste, der har et kommercielt sigte, og som leveres online (ad elektronisk vej over en vis distance) på individuel anmodning fra en tjenestemodtager. Om den nærmere afgrænsning af begrebet informationssamfundstjeneste henvises til afsnit C.2.

Uden for lovforslagets anvendelsesområde falder således alle elektroniske tjenester, der ikke lever op til nævnte definition, f.eks. fordi den enten ikke kan karakteriseres som kommerciel, online eller som leveret på individuel anmodning.

Offlinetjenester er derfor ikke omfattet af lovforslaget. Når en tjenesteydelse tilbydes online, men varen leveres offline, er det kun online-delen, der omfattes af lovforslaget. Offlinetjenester – f.eks. en levering af en fysisk vare i forbindelse med en onlinebestilling – er derimod undergivet den øvrige gældende lovgivning som f.eks. købeloven, aftaleloven og markedsføringsloven.

1.1. Områder og aktiviteter undtaget fra anvendelsesområdet

E-handelsdirektivet opregner i artikel 1, stk. 5, en række forhold, der ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde. Det drejer sig om beskatningsområdet, spørgsmål, der vedrører beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling og udveksling af personoplysninger samt beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren, samt aftaler eller praksis, som vedrører konkurrencelovgivningen.

Endvidere er en række aktiviteter undtaget. Det drejer sig om notarvirksomhed eller lignende virksomhed, i det omfang den er direkte og specifikt forbundet med udøvelse af offentlig myndighed, repræsentation af en klient i retten, spil som indebærer, at der gøres en indsats med penge i hasardspil, herunder lotteri og væddemål.

Lovforslaget har medtaget de nævnte undtagelser og har lagt sig tæt op af direktivets ordlyd. Der henvises endvidere til bemærkningerne til § 1, stk. 2.

2. Definitioner

Direktivets artikel 2 indeholder en række definitioner. Det drejer sig om, hvad der i direktivet forstås ved informationssamfundstjenester, tjenesteyder, etableret tjenesteyder, tjenestemodtager, forbruger, kommerciel kommunikation, lovregulerede erhverv samt det koordinerede område. For at lette forståelsen af loven og sikre en korrekt gennemførelse af direktivet, er det fundet hensigtsmæssigt i lovforslagets § 2 at medtage direktivets definitioner med visse mindre justeringer. Der er endvidere medtaget en definition på kommunikationsnet.

2.1. Informationssamfundstjenester

Informationssamfundstjenester defineres i lovforslaget som enhver tjeneste, der har et kommercielt sigte, og som leveres online (ad elektronisk vej over en vis distance) på individuel anmodning fra en tjenestemodtager.

Den i lovforslaget anførte definition af en informationssamfundstjeneste svarer indholdsmæssigt til definitionen i direktiv 98/34/EF om informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, som ændret ved direktiv 98/48/EF om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester og det tilhørende bilag V. Bilag V, der er en vejledende liste, opregner en række tilfælde, som ikke er omfattet af definitionen.

Direktiv 98/48/EF er gennemført i lov nr. 418 af 31. maj 2000 om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet. Loven indeholder en definition af informationssamfundstjenester. Denne definition har i forhold til den foreslåede definition i dette lovforslag en anden ordlyd. Ud over den sproglige ændring er der ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring i lovforslagets definition. Nedenfor gennemgås de enkelte elementer i den foreslåede definition.

Enhver tjeneste, der *har et kommercielt sigte* skal forstås i overensstemmelse med EU-Traktatens artikel 50, hvor der anvendes begrebet »normalt leveres mod betaling«. EF-domstolen har fortolket dette begreb ganske bredt, således at det omfatter alle aktiviteter, der er af økonomisk art, eller som er udført for betaling. Begrebet refererer ikke til aktuelle måder at betale for en given tjeneste på, og EF-domstolen har præciseret, at definitionen af en tjeneste ikke forudsætter betaling fra en modtager. Tjenesten skal blot have et kommercielt sigte. En tjenesteydelse kan således godt anses for at have et kommercielt sigte, selv om tjenesteyderens virksomhed almindeligvis ikke vil blive betegnet som kommerciel.

Tjenester, der har et kommercielt sigte, er f.eks. internetadgangstjenester, elektronisk post, WAP- og SMS-tjenester samt søgemaskiner, herunder dem som er stillet gratis til rådighed. Ligeledes er reklamering og salg, som finder sted online, også omfattet - også selv om den kommercielle kommunikation alene udgør en del af informationssamfundstjenesten. Generelle oplysninger om en virksomhed, hvor oplysningerne findes online, vil tillige været omfattet, også selv om der ikke er tale om egentlig reklamering eller salg. Tjenester, som derimod ikke er omfattet af bestemmelsen, er f.eks. private personers hjemmesider,